

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/253/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511214378
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7511214378.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Česká republika s.r.o., so sídlom v Prahe 4, Novodvorská 994, IČO: 25 117 483, Česká republika, zast. Tomáš Kušnír s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: L. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom v Q. K. O., O. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, v konaní o zaplatenie 881,09 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 17C/31/2012-49 z 13.11.2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 17C/31/2012-63 z 5.9.2013 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 849,92 eur s prísl. a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 849,92 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 745,76 eur od 25.8.2010 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania v sume 188,76 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 141,26 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o žalobe žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal úhrady sumy vo výške 881,09 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania z istiny v sume 795,55 eur od 25.8.2010 do zaplatenia, ďalej úhrady kapitalizovaného úroku z omeškania zo sumy 795,76 eur za obdobie od 18.5.2010 do 24.8.2010 v sume 19,43 eur (celkovo 900,52 eur) a náhrady trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 47,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 211,89 eur.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.5.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník a navrhol žalobu zamietnuť s poukazom na neprijateľnosť dojednaných ustanovení obsiahnutých v obchodných podmienkach upravených v bode 2 písm. a/ až k/, v bode 7 písm. d/ až h/ a v bode 8 písm. d/. Žalovaný v písomnom podaní poukazoval na nedostatok vecnej legitímácie žalobcu a taktiež navrhol žalobu zamietnuť aj z dôvodu namietaných vedľajším účastníkom.

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa vec právne posúdil v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 40 ods. 1, 3 OZ, § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 54 ods. 4 OZ, § 53 OZ, § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 502 ObZ, § 503 ods. 1, 2 ObZ, § 504 ObZ, § 506 ObZ, § 517 ods. 2 OZ a keďže žalobca tvrdil, že ku dňu odstúpenia od zmluvy dlhoval žalovaný na istine 795,76 eur, z čoho uhradil dňa 24.8.2010 sumu 50,00 eur, mal za to, že so sumou 745,76 eur je žalovaný od 24.8.2010 v omeškaní, čo za obdobie od 18.5.2010 do 24.8.2010,

t.j. za 98 dní činí 9% ročný úrok z omeškania, avšak nie vo výške 19,43 eur, ale len vo výške 18,62 eur. Preto súd prvého stupňa priznal žalobcovi istinu vo výške 745,76 eur spolu s kapitalizovaným úrokom z omeškania zo sumy 795,76 eur od 18.5.2010 do 24.8.2010 v sume 18,62 eur a ročný úrok z úveru vo výške 85,54 eur, čo spolu činí 849,92 eur. Taktiež priznal úrok z omeškania zo sumy 746,76 eur od 25.8.2010 až do zaplatenia a v prevyšujúcom rozsahu, keďže žalobca žiadal priznať úrok z omeškania zo sumy 795,55 eur žalobu zamietol, rovnako, ako aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 795,55 eur, spolu s uplatnenou zmluvnou pokutou, ktorú súd prvého stupňa vyhodnotil ako neplatnú.

Uviedol, že ak predmetom konania bola celková suma 900,52 eur a žalobca bol úspešný v rozsahu sumy 849,92 eur, pomer úspechu a neúspechu bol 94,44% ku 5,56%, čo vykazuje znak nepatrnosti neúspechu (nedosiahol ani 10%). Vzhľadom k tomu súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal úspešnému žalobcovi trovy konania v sume 47,50 eur za zaplatený súdny poplatok a tiež náhrada trov právneho zastúpenia za 2 úkony (1. prevzatie zastúpenia, 2. podanie žaloby) t.j. 2 x 51,45 eur za 1 úkon (§ 10 ods. 1 vyhl. 655/2004 Z.z.) + 2 x 7,41 eur režijný paušál (spolu 117,72 eur) + 20% DPH 23,54 eur, spolu 141,26 eur. Trovy konania celkom 188,76 eur.

Keďže žalovaný nebol v konaní úspešný, súd prvého stupňa rozhodol, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

V písomnom vyhotovení rozsudku nesprávne označil súd prvého stupňa rozhodnutie ako rozsudok pre zmeškanie a z rovnakého dôvodu administratívnej chyby bolo uvedené aj nesprávne poučenie o opravnom prostriedku.

Preto opravným uznesením č.k. 17C/31/2012-63 z 5.9.2013 súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí opravil správne označenie rozhodnutia, ktoré znie „Rozsudok v mene Slovenskej republiky“ taktiež poučenie o odvolaní, ktoré správne znie v tom znení, že „Protí napadnutému rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na podpísanom súde v troch vyhotoveniach“ s uvedením všeobecných náležitostí odvolania s odkazom na ust. § 42 ods. 3 O.s.p., ako aj uvedením dôvodov odvolania v zmysle odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 O.s.p.

Protí výroku rozsudku o zaplatení sumy 849,92 eur s prísl. žalovaným, v zákonnej lehote podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Navrhoval napadnutý výrok rozsudku zmeniť a žalobu zamietnuť, prípadne zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania poukazoval na nesplnenie podmienok súdu prvého stupňa pre rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p., na čo v odôvodnení ani súd prvého stupňa nepoukazuje, keďže vychádza len z neprijateľných zmluvných podmienok bez ohľadu na to, že rozsudkom pre zmeškanie nemožno rozhodnúť v spore, v ktorom sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ. Vychádzal aj z toho, že žalovaný sa k veci vyjadril písomným podaním zo dňa 30.5.2012, pričom vedľajší účastník so žalovaným opakovane konzultoval a poskytol mu právne poradenstvo. Uviedol, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol dňa 13.11.2012, avšak vedľajší účastník na toto pojednávanie predvolaný nebol, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Následne poukazoval na nesprávne právne posúdenie veci a odkazoval na cit. ust. § 48 ods. 1, 2 OZ, ako aj § 457 OZ. Vychádzal z oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odvolanie s poukazom na citáciu uznesenia Najvyššieho súdu SR z 27.8.2012 sp.zn. 2Obdo 27/2012. Uplatnil si náhradu trov konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka poukazoval na znenie ust. § 201 O.s.p. a na to, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania (viď rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/259/2012). Uviedol, že lehota na odvolanie vedľajšieho účastníka je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka. Preto vedľajší účastník nemôže podať odvolanie proti vôli hlavného účastníka vychádzajúc z citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Cob/17/2012, ako aj ďalších citovaných rozhodnutí. Navrhoval, aby odvolací súd podané odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,11 eur v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie.

Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 11Co/19/2014-71 z 30.4.2014 vrátil vec súdu prvého stupňa. V uznesení uložil povinnosť súdu prvého stupňa zistiť stanovisko žalovaného ako hlavného účastníka k odvolaniu vedľajšieho účastníka, t.j. či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom.

V zmysle intencií tohto uznesenia súd prvého stupňa zistil stanovisko žalovaného k odvolaniu vedľajšieho účastníka, pričom žalovaný v podaní zo dňa 26.9.2014, dňa 9.3.2015 súhlasil s odvolaním vedľajšieho účastníka (č.l. 78 spisu).

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal vedľajší účastník v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) so súhlasom žalovaného, prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Odvolací súd uvádza, že v konaní došlo k vade v procesnom postupe súdu, ktorá má za následok odňatie práva účastníkom konať pred súdom, a na ktorú odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti v zmysle ust. § 212 ods. 3 O.s.p.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa oznámením zo dňa 2.11.2012 rozhodol, že dňa 13.11.2012 o 10,30 hod. bude na Okresnom súde Košice-okolie vyhlásený rozsudok vo veci samej. Uvedené oznámenie bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 2.11.2012 v súlade s § 156 ods. 3 O.s.p. (č.l. 46 spisu). Z obsahu zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku (č.l. 47 spisu) vyplýva, že súd prvého stupňa oboznámil listinné dôkazy, následne uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok, nie však rozsudok pre zmeškanie.

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Vo všeobecnosti platí, že dokazovanie súd vykonáva na pojednávaní. Pokiaľ súd rozhoduje bez pojednávania (§ 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 200 ea ods. 1 O.s.p.) to samozrejme neznamená, že v týchto prípadoch nedokazuje. Dokazovanie neprebíha na pojednávaní, ale mimo neho, na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi. V zápisnici o vyhlásení rozsudku sa preto po vyvolaní veci a zistení, či sa účastníci dostavili alebo nedostavili na verejné vyhlásenie rozsudku, rozsudok sa vyhlási s odôvodnením a poučením o opravnom prostriedku.

Súd prvého stupňa si procesne neujasnil, že ak vydal rozhodnutie bez pojednávania, nemohol v súlade s ust. § 118 ods. 4 O.s.p. uznesením vyhlásiť dokazovanie za skončené, keďže ust. § 118 ods. 4 O.s.p. upravuje obligatórnu činnosť súdu po začatí pojednávania.

Po vrátení veci bude teda povinnosťou súdu rozhodnúť vo veci za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 115a O.s.p. a § 200ea O.s.p. aj bez nariadenia pojednávania, a to na základe listinných dôkazov, s ustálením výšky predmetu konania, a to tak, aby odôvodnenie rozsudku zodpovedalo ust. § 157 ods. 2 O.s.p., teda aby z odôvodnenia vyplynulo, že súd prvého stupňa rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 200 ea ods. 1 a § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že v záhlaví uznesenia súdu prvého stupňa je aj nesprávne uvedená peňažná suma, ktorá je predmetom konania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.